

Fons Pere Vinyoles i Vivet

Sant Quirze de Besora

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Plaça Major, 1
Emplaçament	A la segona planta de l'Ajuntament de Sant Quirze de Besora a dins de l'Arxiu Municipal.
Alçada:	581

Coordenades:

Latitud:	42.100260333083
Longitud:	2.222679450554
UTM Est (X):	435725
UTM Nord (Y):	4661200

Classificació

Número de fitxa	08237 - 202
Àmbit:	Patrimoni documental
Tipologia	Fons bibliogràfic
Estil / època:	Contemporani
Segle	XX
Any	1918-63
Autoria de l'element:	Pere Vinyoles i Vivet
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Fons dipòsit a l'arxiu municipal
Protecció	Legal i física
Tipus de protecció:	Inexistent
Data aprovació:	dv., 13/07/2001 - 12:00
Accés	Restringit
Ús actual:	Cultural
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Sant Quirze de Besora
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa:	dl., 14/08/2023 - 12:44

Descripció

Fons pertanyent a l'escriptor i periodista Pere Vinyoles i Vivet fill de Sant Quirze i autor de nombroses publicacions d'obra de teatre, prosa i narrativa. Va néixer a Vic el 1901 i va morir a Sant Quirze el 1989. Era redactor de nombrosos diaris com el Diari de Vich i el matí de Barcelona. Després de la Guerra Civil va col·laborar amb el diari de Barcelona, La Vanguardia i Tele Este. Signava els articles amb el pseudònim de Fernando de ter. Va ser soci fundador del Patronat d'Estudis Ausonencs i ha escrit nombrosos articles a la revista AUSA . Hi ha un conjunt de 7 capses d'arxius definitius entre els anys 1918 i 1963. Entre les obres que hi ha en aquest fons en cal destacar: Els jocs florals de la tercera edat, La mestressa de Vidrà, Sta. Eulàlia Virgen Màrtir, La Història d'un procés, El vicari de Sant Francesc, El caso Gomeson, Antonia Lema vocación, Cartes de Sta, Maria del Mar, Judici d'un fet de de la història de l'església catalana un dels signes de la nova etapa de diàleg d'esperança i de compromís, Vic la Plana i la Muntanya, A pluja batent. Són obres de teatre, narrativa, crítica.

Observacions:

Important fons que marca la trajectòria i d'un personatge que va viure la guerra i la postguerra adaptant les seves obres a les circumstàncies polítiques de cada moment, doncs s'observa un gir a temàtica religiosa en els temps de postguerra i franquisme per tornar altre vegada a la seva etapa inicial de crítica i reflexió de la societat.

Història

La documentació municipal ha estat sempre conservada en les dependències de l'ajuntament en els seus successius emplaçaments fins la seva ubicació en l'edifici actual. La documentació de l'arxiu municipal va ser tractada en dues ocasions: l'any 1956 pel que llavors era secretari, Isidre Borralleres; i l'any 1988 pels historiadors Joan Serrallonga i Urquidi, i Ramon Espadaler i Parcerisas, abans de l'actuació integral que hi va portar a terme l'Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de Barcelona entre el mes de setembre de 2005 i el mes d'abril de 2006. L'any 2006 l'ajuntament de Sant Quirze de Besora s'adherí al Programa de Manteniment de la Xarxa d'Arxius Municipals de la Diputació de Barcelona.

Bibliografia

ANGLADA ALBERT; 1990. Pere Vinyoles i Vivet: la defensa de la tradició i la justícia social. Ajuntament de Sant Quirze de Besora. Programa de la festa Major.

MAE. Centre de documentació i museu de les arts escèniques. Institut del teatre

SERRALLONGA URQUIDI, J; 1998. Sant Quirze de Besora de 1714 a l'actualitat. Eumo editorial

[http:// www.xam.diba.cat.wiki.arxiu municipal sant quirze de bessora](http://www.xam.diba.cat.wiki.arxiu_municipal_sant_quirze_de_besora)

<http://www.aj.santquirze.cat>

El Bisaura, la capitalitat del qual és Sant Quirze de Besora, està estretament lligat, amb molt bones relacions, amb el llussembès, el Ripollès, la Plana de Vic i la Vall de Vidrà, però viu sola la seva vida, com festejada per tots i no lliurada a ningú.

El seu origen, de noble nissaga, hem de trobar-lo per llà l'any 875 quan el temple parroquial de Sant Quirze de Besora fou erigit per Ha Emmen, pubilla del Comte Wifred el Pilós i la seva esposa Winidilda, primera abadesa del monestir de Sant Joan de les Abadesses, la qual, imitant l'exemple del seu pare fundador dels Monestirs de Sant Joan i Santa Maria de Ripoll, després de reconquerir als alarbs la muntanya catalana, alçà algunes esglésies en el territori de la seva propietat, dotant-les esplèndidament.

Quan a poca metres de la vila i com qui va a descobrir el paisatge únic de les valls de Vidrà, contempleu el Castell de Besora, exponant quasi ja mort de l'antiga Bisaura que és un cimal que ha presidit innumerable gestes del nostre secler esperit.

I si aquesta vila fou en temps remotíssims com un joi

encastat en la corona dels nostres il·lustres Gombas, tancat
els nostres avís la posaren sota a'advancat de la Verge
i la Verge blanca, les quals ven escoltant com una pregària
ininterrompuda, el dolç murmurí del Ter que bessa els seus peus
com un fill devot.

Així, doncs, en els jardins de la casa Guixà, Montserrat hi
és evocat perennement per la magnífica capella dedicada a la
Verge Bruna, com en els de la casa Tomba és viu el record de
la miraculosa Verge Blanca de Lourdes. Una i altra són cen-
tres de pietat i poètic peregrinatge local, i a llurs plantes
s'encadenen els creients i els malaurats a la recerca de con-
sol i orientació.

Si aquestes dues notes no portessin ja enclloses en elles
una aureola de poesia i fina espiritualitat, altres actes i
altres efèmerides ens recorden com aquesta entorn de la
vila han estat marc de grans obres inspirades en el seu repò-
sit ambient que sembla afinar encara més la sensibilitat de
l'home que fa de la seva vida un ideal matitzat amb les essen-
cies més profundament arrelades en l'ànima popular.

Aquí fou, en la magnífica verneda que abans de la gran
inundació de l'any 1940 hi havia en la Masia Ferranón, i avui
ja quasi reconstruïda, on Clavé s'inspirà per a compondre una
de les seves més famoses obres: "Les flors de Maig".
Quines altres gracioses commocions produí aquest paisat-

questra sota la seva batuta?

Un altre poeta, Campredó, va escriure en la bella masia nomenada "La Coromina" dos dels seus més intensos drames del seu geni creador. Feren "Flor de un dia" i "Espinas de una flor"; obres de vescent i inquietant romanticisme en les quals el poeta enclou tota els seus angoixosos i profunds plànys com si l'ombra dels frondosos arbres de la masia el portessin amb la inquietud dels seus arabescs enjogassats pels raigs del sol, a reviure sota l'il·lusió de les seves preocupacions, dels seus amors i enyoraments condensats en un bell capvespre de tardor ple de fantasies i records.

El passat històric de Sant Quirze, noble i gloriós, ha promogut un esplendorós present. No han mancat homes, ni obres, d'indole diversa que els situessin en un lloc destacadíssim del nostre conjunt comarcal. Un músic excel·lent, Joan Baptista Espadaler, fou figura destacadíssima en el moviment orfeonístic i coral de la nostra Pàtria i compositor d'obres de gran vàlua, algunes de les quals, per vicissituds que ara no és el moment d'estudiar, no han pogut encara ésser escoltades amb l'honor merescut. A més, va escriure diverses obres sobre música i en càtedres i tribunes públiques fou sempre un esforçat professor del nostre moviment musical. La ciutat de Vic